

www.derivamussol.net

El camí de les dones

CONCLUSIONS

En el marc del projecte «Les treballadores del tèxtil a Taradell» vam coorganitzar una caminada que anava de Santa Eugènia de Berga a Taradell, el 22 d'octubre de 2022.

Caminar és compartir el territori i les experiències. És passar temps juntes, travessar diferents estadis de consciència, recordar, albirar nous paisatges, acomplir promeses, perdonar, reflexionar, i tantes altres coses. El fet de caminar habilita el més gran sentit del viatge.

Un motiu tan extraordinari com és la història [oblidada, o descuidada] de les dones del tèxtil a Taradell i altres pobles i ciutats del país necessita un impuls, un treball comunitari i col·laboratiu perquè emergeixi amb intensitat un relat digne de ser conegut i estimat. Per això cal endreçar una colla d'accions que ens permeti, per exemple, fer les preguntes adequades, consultar els arxius fotogràfics, i anar teixint una crònica que ens dugui d'un tema a l'altre fent vincles i associacions.

En aquesta voluntat se sustenta la caminada, perquè actua com a desllorigador, proposa un temps relaxat per compartir, que invita a la conversa, a la coneixença entre persones i generacions distintes. Fomenta la comunitat, la consciència del valor del comú, del qual ningú hauria de quedar fora.

La caminada del 22 d'octubre va endegar amb força aquestes voluntats. En aquest sentit, totes i tots estem d'acord en que va ser un èxit. En aquella matinal es van posar cares i noms a distintes qüestions relacionades, les quals han quedat obertes, amb l'oferiment generós de continuar compartint allò que importa. S'ha de fer amb insistència, però amb paciència, amb el temps pausat, no voler concloure-ho tot de seguida. Paradoxalment, en recerca el temps és un aliat, perquè posa distància, dona la perspectiva necessària per a comprendre millor.

Les següents actuacions haurien de ser per aprofundir en les entrevistes, ara de manera calmada i unilateralment. Si es creu, organitzar més caminades entre altres indrets relacionats amb el tema, i continuar la recerca d'arxius i altres materials pertinents. Si es vol bastir un projecte complex com aquest s'ha d'anar sumant tots els ingredients per culminar una endreça que podria ser una exposició i també un llibre, el qual podria contenir textos encarregats a persones adients, coneixedores i amb estima per la història i el tema.

Des de la nostra experiència, la caminada va posar de relleu la necessitat de fer més caminades que permetin a la gent trobar-se en aquest context. Insistim que pot semblar obvi però que allò més significatiu de la caminada que es va dur a terme va ser confirmar la resposta que va haver-hi a la caminada, l'ànim que s'hi va respirar i les ganes de continuar caminant o fent activitats al voltant

d'aquest tema tal i com va quedar palès al Parlem (al Centre Cultural Costa Font). És important escoltar aquesta resposta i això és allò subtil al qual nosaltres ens agrada dedicar-nos. La documentació visual n'és un llenguatge que ho completa. Des de la nostra mirada de facilitar l'encontre vam observar que era important disminuir la velocitat del pas, escoltar els diferents ritmes de les caminants i fer parades sovint per donar espai a la conversa i animar a compartir allò que es parlava en petit comitè. També es va posar de manifest la importància de donar la veu per a guiar la caminada a les dones. En futures caminades les persones de referència haurien de ser les dones que van participar en aquesta primera caminada i que van tenir presència. En el cas d'organitzar-ne una segona serien aquestes dones a les que nosaltres donaríem el protagonisme. Durant la caminada allò més delicat va ser el fet de donar-hi un temps tranquil de trobada i temps de conversa i allunyar-ho d'una caminada "ruta" que únicament vol anar d'un lloc a un altre. La nostra actuació se centra en cuidar aquest caminar, generar un espai on escoltar les sensacions i sentir si hi ha impuls en continuar. En aquest sentit, i com ja hem dit anteriorment, les sensacions recollides van ser centrarse en el record, en la importància de totes les veus (siguin dones que hi van treballar puntualment, sempre o durant una època històrica o una altra), la importància que té per a les filles i netes el fet de recórrer el camí de mares i àvies, la consciència i visibilitat de la geografia local i com això afecta i ha afectat a la població, la possibilitat de trobar-se diferents jerarquies socials dins d'un mateix acte situant-se tothom de costat i com a igual (com a caminants), la força de la psicogeografia (les emocions que vinculem al territori) i la importància en aquest projecte en particular de cuidar les veus de les dones perquè siguin elles les que guien el camí.

PROPOSTES PER A FUTURES ACTUACIONS

Les imatges d'aquesta caminada es poden utilitzar de cara a publicacions o exposicions en el marc del projecte.

Les persones participants d'aquesta caminada són el centre a partir del qual estendre's a altres persones per seguir dialogant i compartint en altres caminades futures que permetin traçar un relat complert en el territori.

Entre les persones participants podria sorgir alguna dona que des de les entitats participants en el projecte pogués guiar la següent caminada i de la següent sortir-ne una tercera o repetir la mateixa.

En el cas de fer més caminades les reflexions, veus i fotografies es podrien recollir en un document gràfic.

La caminada realitzada i les que es poden repetir, es poden fer de manera pausada i en conversa, actuen com a base d'accions socials i comunitàries en el marc d'aquest o altres projectes. Des de Deriva Mussol oferim aquest espai de trobada amb una proposta del caminar que genera vincle entre les i els participants del moment. Podem organitzar noves caminades o bé sempre us podem donar un cop de mà còmplice o assessorar-vos en organitzar-ne de noves.